

ST. AUGUSTINE STUDENT PARISH MAGAZINE

2026 /2027

Sint Augustinus Studentenparochie
Radesingel 4
9711 EJ Groningen

Studentenpastor drs. Arjen K.H. Jellema, pr
pastoorakhjellema@gmail.com

www.sintaugustinus.nl

Inhoudsopgave | Table of Contents

OVER DE STUDENTENPAROCHIE | ABOUT THE STUDENT PARISH ____ 5

EVEN VOORSTELLEN | MEET THE STUDENTS' PARISH PRIEST ____ 7

STUDENTENPASTOR DRS. ARJEN K.H. JELLEMA, PR. ____ 7

VIERINGEN ____ 8

LITURGY ____ 9

VOOR HET EERST NAAR DE MIS? | GIVE MASS A TRY? ____ 9

EEN NIEUW SEIZOEN ____ 10

EVEN VOORSTELLEN | INTRODUCING... ____ 12

JUSTIN ____ 12

TESSA ____ 13

JONAS ____ 14

ADA ____ 15

HANNA ____ 16

DECLAN ____ 17

NIKITA ____ 18

FRANK ____ 19

ELIAN ____ 20

VERSLAG ZOMERBEDEVAART ____ 21

TER VERDIEPING ____ 24

TESSA | AUGUSTINUS & AENEAS ____ 24

IVAN | KATHOLIEK WORDEN ____ 26

NIEUWE CATECHUMENEN-GROEP ____ 27

ONZEKERHEID IN HET GELOOF ____ 29

SPRINGLEVEND! ____ 30

AUGUSTINUS AND HIS LOOKS ____ 32

Pope Leo about Saint Augustin ____ 37

STUDENTEN AAN HET WOORD | IN THE WORDS OF OUR STUDENTS ____ 38
So, you're interested in Christianity... ____ 38
Verwondering ____ 40
Ludwig II and his castles ____ 41
Barmhartigheid ____ 43
Apologetiek ____ 44
Finding my church ____ 45
Paus Leo en de veelkleurigheid ____ 47

WAT WE ORGANISEREN | WHAT WE ORGANISE ____ 50
Wekelijks | Weekly Events ____ 50
Terugkerende Activiteiten | Recurring activities ____ 52
Annually recurring events ____ 57
Bible studies ____ 58
Speciale activiteiten ____ 60

WEEKAGENDA VAN DE KERK | WEEKLY AGENDA ____ 63

Over de Studentenparochie | About the Student Parish

NL | Opgericht in 2013 als Studentenparochie St. Augustinus, zijn wij de enige Rooms-Katholieke studentenparochie in de stad Groningen. Formeel gezien zijn wij een parochie en zo hebben wij een andere structuur dan andere studentenverenigingen. Elke week, en met name op donderdag, organiseren wij verschillende activiteiten. De groep deelnemers aan onze activiteiten is heel divers: studenten, en jonge professionals van over de hele wereld, en natuurlijk ook uit Nederland. Wij zijn bovendien een ruimdenkende groep, wat betekent dat het niet noodzakelijk is dat je katholiek bent om aan onze activiteiten deel te nemen.

EN | Founded in 2013 as the St. Augustine Student Parish, we are the one and only Roman Catholic student parish in the city of Groningen. Officially, we operate as a parish, which means our organizational structure differs from that of most other student organizations. Every week, generally on Thursdays, St. Augustine hosts a wide range of activities. Our participants come from diverse backgrounds, including bachelor, master and PhD students, but also young professionals from the Netherlands and all over the world. Moreover, we are a very open-minded group, you do not need to be a full-fledged Catholic to join our activities. Everyone is welcome!

Even voorstellen | Meet the Students' Parish Priest

Studentenpastor drs. Arjen K.H. Jellema, pr.

NL | Pastoor Arjen Jellema heeft voor zijn doctoraalstudie theologie in Utrecht, in Groningen de doctoraalbullen voor Geschiedenis en Mediaevistiek behaald en de universitaire lerarenopleiding afgerond. Sinds zijn wijding in 2014 is hij werkzaam als studentenpastor, waarna hij in oktober 2017 werd benoemd tot pastoor van de studenten-parochie en pastoor van de heilige Hildegard-parochie. Hij is bij de wekelijkse activiteiten van de studentenparochie betrokken, waarbij hij doorgaans de avonden verzorgt of participeert in de Biblestudy. Daarnaast organiseert hij de jaarlijkse bedevaart-excursie en culturele activiteiten. Tweewekelijks is hij de voorganger in de Engelse Mis en wekelijks in de viering op de donderdagavond. Daarnaast is hij bereikbaar voor alle pastorale vragen. Je kunt bij hem terecht voor een persoonlijk gesprek, een biecht, geloofsvragen en informatie over katholiek worden.

EN | Father Arjen Jellema holds a master's degree in history and mediaeval studies from the University of Groningen. Afterwards he studied theology in Utrecht. After his ordination, he assumed the role of student parish chaplain in 2014. From October 2017 onwards, he has been serving parish priest of the St. Augustine and of the St. Hildegard parish in the city. He manages most of our weekly activities, where he is an active participant on our evenings and in Bible study. Additionally, he organizes the annual pilgrimage and other cultural events. He celebrates English Mass every fortnight and leads the weekly Mass on Thursday evenings. For any pastoral care, personal conversations, confessions, questions about faith, or guidance on becoming a

Catholic, you can reach out to him by phone or email. He is more than willing to assist you with any spiritual matters. If you do want to contact him, you can do so via:

Contact: pastoorakhjellema@gmail.com | +31 6 53260087

Vieringen

Als studentenparochie proberen we veel te organiseren, er zijn catechesemomenten, Bijbelstudie en veel momenten van ontmoeting en gezelligheid. Heel belangrijk is ook om samen de Eucharistie te vieren.

Zo is er iedere zaterdag een Engelse Mis in de St Jozefkathedraal aan de Radesingel. Deze viering begint om 17.00 uur en wordt door veel studenten bezocht. Op de zaterdag tussen 16.00 en 17.00 uur is er ook biechtgelegenheid. Ook is het altijd mogelijk met de studentenpastor een afspraak te maken voor een biechtgeprek op een ander moment. Iedere donderdagavond om 19.00 uur wordt er Eucharistie gevierd, gevolgd door de vespers, die gezamelijk gebeden worden. De eucharistie wordt afwisselend in Nederlands en Engels gevierd, aansluitend begint de avondbijeenkomst. Op iedere maandagavond is ervan af 19.30 uur een uur aanbidding in de Sint Jozefkathedraal georganiseerd door leden van de studentenparochie.

Liturgy

As mentioned, as a student parish we do a lot of things. Including catechesis, Bible study and many social activities. However, it is very important to also celebrate the Eucharist together. Every Saturday at 5 p.m., an English Mass is held at the St. Jozefkathedraal, located at Radesingel 4 in the center of the city. For those seeking confessions, there is a dedicated hour every Saturday from 4 p.m. to 5 p.m. before the Mass begins. Furthermore, we also celebrate Mass on Thursdays at 7 p.m. with the Student Parish and pray vespers together. The mass celebrations alternate between English and Dutch. Finally, every Monday, we organise a Holy Hour, where we participate in adoration of the Most Blessed Sacrament. This also takes place at the Sint Jozefkathedraal at 7.30 p.m.

Never been to a Catholic Mass but want to give it a try? Here are some tips:

1. Everyone is welcome, whether or not you are Christian or Catholic. You do not need to make reservations or ask permission to attend Mass.
2. Entry is free. There is usually a collection, but donating is optional.
3. Want to participate? Watch what others do and follow along. Prefer to observe? That is absolutely fine too.
4. When people queue for communion, you may stay seated, but you can also opt to ask the priest for a blessing for a blessing by crossing your arms over your chest. It is not possible for non-Catholics to receive communion.
5. Have questions? Feel free to ask the priest after Mass.

Nog nooit naar een katholieke mis geweest, maar wil je het eens proberen? Hier een paar tips!

1. Iedereen is welkom, of je nu christelijk of katholiek bent of niet. Je hoeft niet te reserveren of toestemming te vragen om een mis bij te wonen.
2. De toegang is gratis. Meestal is er een collecte, maar een bijdrage is vrijwillig.
3. Wil je meedoen? Kijk dan wat anderen doen en volg hun voorbeeld. Kijk je liever alleen toe? Dat is ook helemaal prima.
4. Wanneer mensen naar voren gaan om de communie te ontvangen, mag je blijven zitten. Je kunt ook naar voren gaan en de priester om een zegen vragen door je armen gekruist over je borst te houden. Niet-katholieken kunnen de communie niet ontvangen.
5. Heb je vragen? Stel ze gerust na de mis aan de priester.

Een nieuw seizoen

DRS. ARJEN K.H. JELLEMA, PR.

Wanneer begint er een nieuw jaar? Misschien lijkt dat een overbodige vraag, eenieder zal 1 januari als het correcte antwoord noemen. Dat is ook waar, maar als ik heel praktisch kijk, dan is er nog een tweede moment aan te wijzen, aan het begin van september. Dan start er een nieuw collegejaar aan de universiteit, dan zijn de scholen aan een nieuw seizoen begonnen. En wat voor het onderwijs geldt, dat geldt op een bepaalde manier ook voor de kerk. Nog een aantal jaren geleden was het niet ongebruikelijk om ook binnen de kerken in september een startzondag te houden, waar alle geplande activiteiten voor de komende maanden werden gepresenteerd... Iedereen weer terug van vakantie en daarmee de kerk weer wat voller, dus ruimte voor nieuwe plannen.

Als Mediaevist vind ik dergelijke bewegingen mooi om te zien. Ook in het verleden was de start van een nieuw jaar niet voor alle Europese gebieden gelijk. Er waren streken waar het nieuwe jaar begon met de advent, andere streken namen de Annunciatie, de aankondiging van de geboorte van Christus als beginpunt van een nieuw jaar.

Ook is bekend dat op de boerenhoeven de dag van 11 november van groot belang was. Dat was het moment waarop de boerenknechten en bedienden hun contract konden verlengen of laten aflopen. Wat daarin opvalt, is dat de start van het nieuwe jaar verbonden wordt met religieuze feestdagen. 11 november is immers de feestdag van Sint Martinus, onder andere ook de patroonheilige van studentenstad Groningen.

Nu valt de start van een nieuw academisch jaar niet op een grote feestdag, wat ook niet te verwachten is van de Rijksuniversiteit. Wel is het mooi om te realiseren, dat de introductieweek eindigt op 15 augustus, het hoogfeest van de ten hemelopneming van Maria. Op 8 september, het feest van Maria geboorte zijn de colleges inmiddels begonnen. Ingeklemd tussen twee belangrijke Mariafeesten is de start van een nieuw collegejaar.

Voor die komende periode van twaalf maanden heeft ook de studentenparochie veel activiteiten gepland. Iedere donderdagavond is er een Eucharistieviering in de St Jozefkathedraal aan de Radesingel 4 en een bijeenkomst in de pastorie. Op zaterdagmiddagen wordt de Eucharistie in het Engels gevierd en daarnaast staan er een aantal intessante extra evenementen gepland. In dit magazine wordt hier meer over verteld. Daarnaast stellen een aantal leden van de studentenparochie zich voor of schreven een kort opiniestuk. Op deze manier hopen we een beeld te geven van onze parochiegemeenchap.

Iedereen is van harte welkom om langs te komen. Sluit eens aan bij een viering of bij een avond. Katholiek of niet, als de interesse er is, weet je van harte welkom bij alles wat we organiseren

Pastoor Arjen Jellema

Even Voorstellen | Introducing...

Justin

My name is Justin Thomas Simon Groen, and I am 24 years old. I live in Friesland, a province in the north of the Netherlands, in the small town of Surhuisterveen. I speak three languages: Dutch, English, and Frisian (which is recognized as an official language in the Netherlands). I work as a support worker in disability care. At the same time, I am also studying in this field, which I greatly enjoy. Previously, I studied Retail Management, but I have discovered that my current profession suits me much better. In my free time, I enjoy spending time with friends, doing fun activities, and traveling. I have not been Catholic for very long. On January 16th of last year, I received the sacraments of Baptism and Confirmation and received my First Holy Communion. As a result, I am still quite new to the Church and to the faith in general. That is why I find it so important to meet other young adults who share the Catholic faith. This is also one of the reasons why I attend the student parish. Every Thursday evening, we gather to celebrate Holy Mass together and spend time getting to know one another. Sometimes these evenings also include catechesis, Bible studies, or other interesting activities. I greatly appreciate these gatherings because they help me deepen my faith while also allowing me to connect with other young Catholics. I would highly recommend that everyone visit the student parish at least once. Father Jellema is a wonderful priest. He is very involved, enthusiastic, and approachable. The parish is a warm and welcoming community, and it is a great place to grow in faith and friendship. If you are interested, come and see for yourself. Perhaps we will meet there someday!

Tessa

Hoi! Ik ben Tessa, ik loop nu ongeveer een jaar rond bij de studentenparochie en ik voel me er helemaal thuis. Ik ben niet katholiek opgevoed, zoals wel meer bij deze parochie, en juist daarom is de katholieke gemeenschap hier in Groningen stad zo belangrijk voor me. Ik ben bij deze parochie gekomen dankzij de KEI-week, de introductieweek voor (aankomende) studenten in Groningen. Ik was al langer bezig met het geloof, en ging soms al wel naar de dagelijkse Mis in de kathedraal. Eerder die week had ik met mezelf afgesproken om toch echt iets met het geloof te gaan doen, om misschien met een priester in gesprek te gaan… en toen zag ik een kraampje staan, 'St. Augustinus Studentenparochie', met niet één, maar twéé priesters er achter! (Dat waren pastoor Arjen Jellema, onze studentenpastoor, en pastoor Victor Maagd, de plebaan van de kathedraal.) Toen wist ik het: ik moest er nu wel heen.

Sindsdien kom ik elke donderdagavond naar de studentenparochie. Zowel de spirituele diepgang spreekt mij aan, als de gezelligheid en – ook al drink ik zelf niet – de borrels na de serieuze discussies. Op 1 oktober 2026 zal ik in de Kerk worden opgenomen, daar heb ik ontzettend veel zin in. Wat het voor mij extra speciaal maakt, is dat het een donderdagavond is; dat ik deze belangrijke gebeurtenis zal mogen delen met deze parochie waar ik mijn thuis heb gevonden!

Jonas

Hoi! Ik ben Jonas, 20 jaar oud en komend schooljaar begin ik aan de studie HBO Theologie. Ik ben als baby gedoopt in de Rooms-Katholieke Kerk en ik heb als kleine jongen de Eerste Communie gedaan, maar ik heb verder een lange tijd niet veel met het geloof gedaan en ik ben niet heel actief geweest in de kerk. In het afgelopen jaar heb ik het geloof herontdekt en ben ik weer een kerkganger geworden. Ik ben nu een aantal maanden onderdeel van de St. Augustinus Studentenparochie. Toen ik hier voor het eerst kwam, naar uitnodiging van onze vriendelijke pastoor Jellema, was ik best zenuwachtig, maar toen ik na de Mis op donderdagavond de pastorie binnenliep werd ik direct met open armen ontvangen, en dat was toch wel heel prettig. Ik merkte gelijk de fijne sfeer en de saamhorigheid in de groep. Het ontmoeten van leeftijdsgenoten die ook gelovig zijn, het voeren van gesprekken, het samen vieren van de Eucharistie en het samen bidden en lezen heeft mij in de afgelopen maanden veel verrijking gebracht, en het heeft zeker voor verdieping gezorgd in mijn geloof.

Op de donderdagavonden zijn er verschillende activiteiten: de ene keer is er Bijbelstudie, een andere keer kijken we een documentaire en gaan we er na afloop over in gesprek, weer een andere keer gaan we creatief aan de slag. Kortom, er is altijd wat interessants te leren, en er is altijd wat leuks te doen. Van alleen de onderlinge gesprekken al kan er al heel wat te leren vallen. Je krijgt hier echt het gevoel dat je onderdeel bent van een geheel. Je beleeft het geloof samen, je richt je samen tot God, je groeit samen, maar toch ook weer op je eigen manier, en dat is juist zo mooi. Het samen zijn en vieren werkt als een stimulans voor mij. Het geeft een fantastisch gevoel. Wij mensen zijn hier immers niet om alleen voor onszelf te leven, maar voor en met elkaar en voor en met God. Wij mensen kunnen elkaar aansporen, wij kunnen elkaar inspireren.

Bij de Studentenparochie heb ik gemerkt hoe belangrijk het samen-aspect nou daadwerkelijk is. Ben jij na het lezen van dit stukje geïnteresseerd, ben je benieuwd hoe andere jongeren in het geloof staan, en wil je wel eens langskomen bij de Studentenparochie? Voel je altijd welkom! Het is het absoluut waard! Wie weet tot snel!

Ada

Hello! My name is Adrianna, but everyone calls me Ada (it's easier to pronounce as well). I am from Poland and I am 21. I study English and International & European Law at RUG. I am a cradle Catholic, although I stepped away from faith for a few years when I was a teenager. I found the Student Parish on the internet when I was looking for a Catholic community in Groningen and decided to give it a try – I wanted to have an English-speaking environment in which I could foster my relationship with God, and meet people of similar values. The Student Parish checks both of those, and I was also pleasantly surprised to see how warm and welcoming the Thursday evenings are! 😊 🫶 It is truly a blessing to engage in conversations with likeminded, interesting, bright young people, and have a network that allows to foster those relationships in various settings, while still being connected to faith. I am grateful to be a part of this Parish community

Hanna

My name is Hanna Hsoon, I was born in Latakia, Syria, a city on the Mediterranean Sea, rich with history and beauty. My family comes from the ancient Christian heritage of Antioch, the place where believers were first called Christians. I grew up in an Orthodox Christian home, surrounded by faith (my family was not that devoted to the faith and influenced by mohammadnizam "Islam"), but like many people, I carried battles inside me that no one could see. I studied mathematics in Syria and later had the opportunity to study computer science in Hungary. I completed two and a half years of my program, but God had a different plan for my life a plan I could not see at the time. 2023 when God showed his great attribute of mercy and change a life of sin to a life of grace upon grace, because from the age of 10 until 27, I struggled with a deep addiction to pornography. For many years, I lived under the influence of unhealthy friendships, family patterns, and a society that normalized what was destroying me. But the greatest lie I believed was this: "You can win this fight alone". That lie kept me trapped (the surrounding community made it worse by normalising the practic). It tried to choke the seed of truth that had been planted in me since childhood the simple but powerful truth that "God is love." My life reached a point of misery and hopelessness. I felt lost, ashamed, and unable to change. But in that darkness, God did design an event so I do one act of faith that will change my destination. Long story short I left my old life behind and moved to a new country, seeking help and a fresh start. My sister supported me, and I began searching for a church community journeying between protestantism my roots Orthodoxy until finally The Catholic Church and searching online about a Catholic Church near me and in English so I find St. Augustine Student Parochial, where I could grow and heal. and met Father Arjen, who became a source of guidance, support, and encouragement. Now, after two years in this community, I can look back and see the transformation and the freedom, hope, and growth that I now enjoy. and to finish the one verse that summarize my story is Matthew 19:26 : "With man, this is impossible, but with God, all things are possible." A story of once more the good shepherd finds he lost sheep.

Declan

In mijn jeugd kwam het geloof zelden aan de orde, ik groeide namelijk op in een atheïstisch huishouden. Wel kwam ik tijdens mijn tijd op de middelbare school in aanraking met diverse religies en filosofiën wat mij aanzette om het antwoord te vinden op de vraag: "wat is de ábsolute waarheid?" Want immers, als iedereen een andere "persoonlijke waarheid" heeft dan zouden die waarheden elkaar tegenspreken en dus zouden de meesten niet waar kunnen zijn. Na ongeveer een jaar aan obsessief onderzoek kwam ik tot de conclusie dat Jezus de waarlijke stichter van de Katholieke Kerk en boven alles God is.

Dussss... op naar mijn doopsel dan maar!

Oh... eerst moet ik verdorie nog zo'n cursus volgen??? Nou ja, prima.

Gedurende die catechumencursus vond ik het nog wel eens lastig om als een jong persoon mijn plekje in de kerk en daarbij mijn groep mensen te vinden, totdat ik in aanraking kwam met pastoor Arjen Jellema. Hij was namelijk degene die mij toen uitnodigde om op de donderdagavond eens langs te komen bij de H. Mis en de bijeenkomst van de studentenparochie.

Bij mijn eerste bezoek had ik al door hoe hecht de groep in kwestie was, het ene groepje sprak super gepassioneerd over theologie, een ander groepje sprak over hun persoonlijke interesses en nog een andere groep discussieerde over welk biermerk de beste zou moeten zijn. Het duurde dan ook niet lang voordat ik mijn plekje hier had gevonden en mij comfortabel genoeg voelde om wekelijks langs te komen. Hoe langer ik met deze mensen sprak, des te meer vriendschappen er zijn ontstaan. Één vriendschap is in mijn geval zelfs uitgegroeid tot een relatie, héérlijk zo'n Katholieke vriendin. Boven alles heeft de studentenparochie mij oprecht geholpen om mijzelf en mijn geloofsleven te leren kennen. Ik kan nu dan ook zonder uitzonderingen zeggen dat ik wekelijks uitkijk naar de leuke gesprekken, activiteiten en wijntjes die ik op de donderdagavond weer zal mogen meemaken.

Nikita

My name is Nikita Cynthia Giovanna Solla, and I am 24 years old. I have a Dutch-Italian background and, besides English, I also speak Dutch, Italian, and Norwegian. I moved from Norway to Groningen to study law. Since then, I have completed a Bachelor's degree in Law with Honours at Hanze University of Applied Sciences, followed by a pre-master's programme in Law at the University of Groningen (RUG). I am currently completing my Master's degree in Dutch Law, specializing in Private Law, at the RUG.

In my free time, I enjoy painting, reading, and cooking. On rainy days, I like to watch a good movie. I also love spending time with friends and travelling.

The student parish on Thursday evenings is, alongside Sunday Mass, a wonderful addition to student life for Catholic students. We celebrate Mass together, and afterwards there is plenty of opportunity to meet other students and take part in social activities and trips. I especially value the opportunity to deepen my faith with people of my own age and to be part of an open, welcoming, and warm community united by our shared love for the Lord.

Even when you are far from home, the Catholic Church feels like a place where you truly belong. Father Jellema is a funny, cheerful, and caring priest who has a special gift for bringing people together. I would warmly encourage everyone to visit the student parish at least once and experience for themselves what makes this community so special.

Frank

Na vijf jaar van deelname aan de studentenparochie ben ik vorig jaar begonnen aan de priesteropleiding in Utrecht. Mij is gevraagd hoe ik dat heb beleefd. In het eerste jaar heb ik veel indrukken ontvangen in verband met het priesterschap. Daarom richt ik mij in dit stuk tot datgene dat het meest centraal staat in het leven van de priester: het gebed.

Wij begonnen het jaar met een retraite in de Sint-Willibrordsabdij bij Doetinchem. Tijdens de retraite waren er een aantal Lectio Divina-sessies per dag, die waren gericht op het begrijpen van de psalmen. De psalmen vormen een belangrijk onderdeel van het gebedsleven van een priester, omdat een priester verplicht is het getijdengebed te bidden, dat bijna alle psalmen bevat. Deze psalmen werden ook door Jezus gebeden. Denk bijvoorbeeld aan Psalm 22 en het gebed van Jezus aan het kruis: "God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?" Hierdoor vormen de psalmen een weg om Jezus beter te begrijpen en te volgen.

Wij worden uitgenodigd om onze diepste gevoelens met God te delen, zoals Jezus doet, om naar God te verlangen (Psalm 63: "Naar U dorst mijn ziel en naar U smacht mijn lichaam ..."), om God te prijzen (Psalm 149: "Looft zijn Naam met reidans, bespeelt voor Hem tamboerijn en citer"), en nog veel meer. Door het jaar heen ben ik meer vertrouwd geraakt met de psalmen en zij versterken mijn geloof.

Wij hadden in januari nog een retraite in huis, die gericht was op het Ignatiaanse gebed. Elke dag was er een individueel gesprek met de begeleider om te reflecteren op drie individuele momenten van gebed door de dag heen. Dit bestond uit visualisatie en Lectio Divina van evangelieteksten. Ik kon aan dit proces merken dat ik Gods aanwezigheid dieper kon aanvaarden. Door deze gebedstechnieken komt mijn eigen persoon meer naar boven en lukt het beter om naar God te luisteren.

Elian

Hallo! Ik ben Elian en ik studeer econometrie in Groningen. Al enige tijd bezoek ik de kathedraal in Groningen en recent ben ik door het Heilig Vormsel opgenomen in de Katholieke Kerk. Naast mijn studie kan ik enorm genieten van de natuur, in het bijzonder van hardlopen door de natuur. Het liefst loop ik wat langere afstanden en als het even meezit over onverharde paadjes. Deze zomer reisde ik naar Mittenwald in de Duitse Alpen voor een hardloopwedstrijd: 44 kilometer door de bergen met 2000 hoogtemeters, een mooie uitdaging! Behalve de bergen kent dit gebied ook prachtige kerken die rijkelijk versierd zijn in de zogenaamde Beierse barokstijl. Op de dag voor de wedstrijd bracht ik daarom een bezoek aan de benedictijnenabdij van Ettal, een van de bekendste barokke kloosters van Beieren, gesticht in 1330. De wedstrijd zelf was zwaar, met name de lange beklimmingen, maar ook erg mooi. Je vraagt het uiterste van je lichaam maar dat is het allemaal waard als je om je heen kijkt. Tijdens zo'n tocht begin je plotseling de Heilige Apostel Paulus beter te begrijpen wanneer hij meerdere keren in zijn brieven sportwedstrijden gebruikt als vergelijking. Zo schrijft hij in zijn brief aan de Korintiërs: "Ren als een atleet die wint" (9:24). Het gaat hier natuurlijk om het leven als christen. Net als trainen voor een sportwedstrijd, oefenen we ons geloof door te bidden en samen de Eucharistie te vieren. Zoals een hardloper zich volledig richt op de finish, richten wij ons op Christus. Daarom volgde na de finish zo'n godsdienstoefening: 's avonds bezocht ik de eucharistieviering in de parochiekerk van Mittenwald. Na zo'n zware dag is het erg bijzonder om de rust van de mis binnen te stappen en de reis af te sluiten. Kortom: het was een geslaagd weekend!

Verslag Zomerbedevaart

DOOR IVAN

Elk jaar gaat de studentenparochie in de zomer op bedevaart, dit jaar was de bestemming Pfronten in Duitsland. De reis kon niet beginnen zonder dat we eerst een reis-zegen kregen van onze bisschop. Daarna begon de lange tocht met de auto naar Vallendar-Schönstatt, waar we onze eerste overnachting hadden bij de zusters.

Die volgende dag reden wij onze resterende kilometers. Vlak voordat we aankwamen in Pfronten maakten we een tussenstop in Ottobeuren om de Basiliek te bezoeken waar we ook een Eucharistie viering hebben gedaan. Die avond zijn we aangekomen bij Haus Zauberberg waar we de rest van de week verbleven.

De volgende dag zijn we weer vroeg uit de veren gekomen om af te reizen naar de Wieskirche, waar we de Eucharistie hebben meegevierd in het Duits. Diezelfde dag zijn we naar Andechs geweest waar we een rondleiding hebben gekregen door de kerk met bijbehorende kapel. Ook werd ons daar een kamer laten zien waar zich drie Eucharistische wonder-hosties

bevonden. Een aantal mensen zijn toen naar Votivkapel Ludswig geweest en een ander deel ging weer terug naar het hotel.

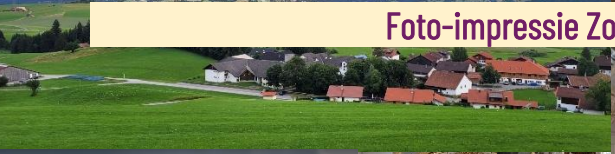
Die volgende dag ging de wekker wederom vroeg af want deze dag gingen wij naar Maria Trost in Nesselwang, dat is een bedevaartkerk die op 1123 meter hoogte ligt die normaal gesproken alleen te voet bereikbaar is. Later die dag zijn degenen die het aandurfden van een rodelbaan gegaan.

Toen brak de laatste dag aan voordat we weer zouden wederkeren, het begon zoals gewoonlijk weer vroeg maar het was het zeker waard want we gingen naar het kasteel waar de op één na laatste koning van Beieren (Ludwig II) heeft gewoond namelijk; Neuschwanstein. Die middag gingen we naar Oberammergau en Ettal. De dag daarop was het tijd om weg te gaan. We hadden nog een viering in Maria Rain en vanaf daar was het terug naar Groningen.

Foto-impressie Zomerbedevaart

Ter verdieping

Tessa | Augustinus & Aeneas

'Aeneae nescio cuius'

De eerste keer dat ik een paper moest schrijven voor mijn studie klassieke talen, mocht ik het onderwerp zelf kiezen. In een bui van katholiek enthousiasme koos ik ervoor om de *Confessiones* van Augustinus te bespreken: een paper schrijven over de patroonheilige van jouw studentenparochie, hoe cool is dat?! Een probleem dat echter veelvoorkomend is bij studenten klassieke talen, is dat men zich dan in de positie bevindt waarin men ruim tweeduizend woorden schrijft over drie woorden in een Latijnse tekst. Ik heb mijn best gedaan de paper in te korten en het vakjargon er uit te filteren. Omdat ik slechts beperkte ruimte heb, wordt de lezer aangeraden om termen die hij niet kent, zelf te Googelen.

Aurelius Augustinus was nog niet lang bisschop van Hippo toen hij begon te schrijven aan zijn *Confessiones*. Dit werk is als het ware een eenzijdig gesprek met God, één lang gebed dat zijn lezers mee mogen maken. Deze context is van belang om de taal van de *Confessiones* te kunnen bestuderen, aangezien Augustinus zijn taal op God richt en op Hem afstemt.

In het eerste boek van zijn *Belijdenissen* bespreekt Augustinus de periode in zijn leven vanaf zijn geboorte tot en met zijn jeugd. Ook wordt zijn vroege schooltijd besproken en over zijn kennismaking met het Latijn en het Grieks verteld. Om het Latijn beter te leren beheersen, moest Augustinus aan de hand van de *Aeneis* van Vergilius zowel taalvaardigheid als kennis van retorica opdoen. De *Aeneis* – en daarmee Aeneas, het hoofdpersonage van dit epos –

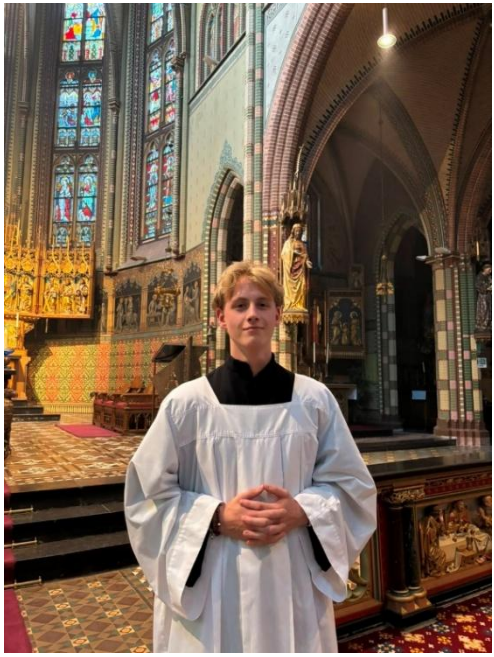
was belangrijk in het leven van Augustinus. Toch duidt Augustinus Aeneas aan met '*Aeneae nescio cuius [errores]*', '[de zwerftochten van] ene Aeneas', 'Aeneas, ik weet niet wie', 'Aeneas – wie dat ook maar moge zijn' (*Conf.* 1.13). Dat is voor een klassieke talenstudent zo opvallend dat zij er 2200 woorden over kan schrijven. Die ruimte heb ik hier echter niet, dus zal ik mij beperken tot mijn conclusie.

Achter de aanduiding 'nescio quis' schuilt een zekere minachting. In mijn beleving is deze minachting niet tegen het personage Aeneas bedoeld, maar tegen Augustinus zelf – tegen zijn houding tegenover Aeneas. De aanduiding 'nescio quis' gebruikt Augustinus vaker: niet alleen voor heidense figuren zoals bijvoorbeeld Cicero (hier had ik een hoofdstuk aan gewijd, de geïnteresseerde lezer verwijs ik door naar *Conf.* 3.4, een passage over *cuiusdam Ciceronis*), maar ook voor Bijbelse figuren als Paulus (*Conf.* 12.15, *quidam servus tuus*). Waarom doet Augustinus dit? James O'Donnell verwoordt het mooi: '[I]n an address to God, the expression signifies the vanity of a fame like that of Cicero in the presence of God.'

Dit geldt ook voor het personage Aeneas. Aeneas is – voor Augustinus – in de context van zijn *Confessiones* immers net zomin van belang als Cicero of Paulus: het allerbelangrijkste is Augustinus' band met God.

Ivan | katholiek worden

Mijn naam is Ivan Renken en ik ben 19 jaar. Ik ben op 11 Juni opgenomen in de Rooms-Katholieke kerk in de Sint-Jozef kathedraal te Groningen. Dat is gebeurd toen ik het sacrament van het vormsel mocht ontvangen. Normaal gesproken, als volwassenen worden opgenomen in de RK kerk, krijgen ze zowel de doop als het vormsel en Communie toegediend, maar aangezien ik al gedoopt was in de PKN (Protestantse Kerk in Nederland) was dat niet meer nodig.

Ik ben van huis uit Protestants opgevoed en ging bijna elke zondag naar de kerk, zowel met mijn ouders als met mijn opa's en oma's. Ik was toen ik klein was al erg nieuwsgierig naar het geloof, zeker omdat mijn opa dominee is en ik hem soms voor mocht zien gaan. Op een gegeven moment is het verwaterd en tot een paar jaar geleden was ik vrij weinig met geloof bezig, al bleef ik wel altijd geloven.

Ik zag dat meer jongeren met het Christendom bezig waren. Aangezien ik er al een achtergrond in had werd ik weer nieuwsgierig wat het ook alweer precies inhield. Zodoende kwam ik er meer over te weten en werd ik steeds standvastiger in mijn geloof, maar kon mij niet identificeren met een specifieke stroming omdat er simpelweg te veel zijn. Dit hield ik een tijdje vol totdat ik er achter kwam dat de Rooms-Katholieken natuurlijk 'ook nog bestaan'. Ik was benieuwd wat de RK kerk te zeggen had want ik had altijd een heel exotisch idee bij de katholieken, als de kerk die alles altijd even anders deed met alle extra's zoals de beelden. Echter toen ik er meer over ging leren kwam ik er achter dat dit wel de volledigheid van het geloof moest zijn. Ik nam eens een kijkje bij de Heilige Mis op zaterdag ochtend in de kathedraal en daar raakte ik in gesprek met een man en een vrouw die uit Drachten kwamen. Door hen is het proces dat ik katholiek werd veel sneller gegaan dan dat het had kunnen zijn. Zij hebben me aangeraden om die middag ook een kijkje te nemen bij de

internationale viering, daar ben ik in contract gekomen met Pastoor Jellema. Zodoende ben ik in de Catechesegroep gekomen.

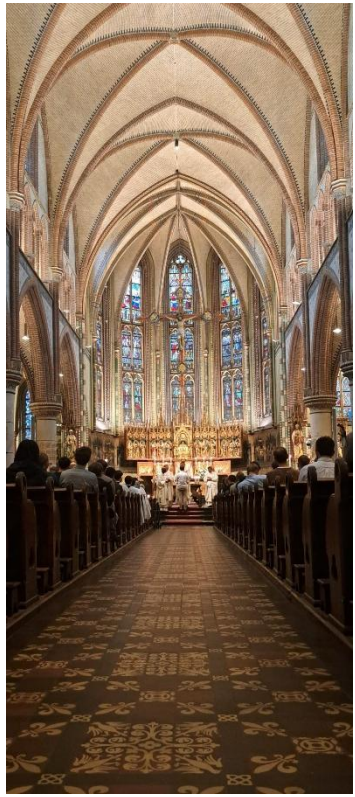
Van Oktober tot Juni kwam (meestal eens in de twee week) de Catechesegroep bij elkaar om het te hebben over belangrijke onderwerpen zoals de Sacramenten, de liturgie van het woord en de Eucharistie en andere belangrijke dingen waar wij uitleg over kregen. Er was genoeg ruimte voor vragen en persoonlijke aandacht, Ik keek altijd erg uit naar de bijeenkomsten. Toen was het 11 juni eindelijk zover, ik werd in de Kerk opgenomen door de bisschop samen met mijn mede catechumenen. Het was een enorm mooie avond en ik kijk terug op afgelopen jaar met mooie herinneringen.

Nieuwe Catechumenen-groep

Ben je zelf ook geinteresseerd in het geloof zoals dat door de Rooms Katholieke Kerk wordt uitgedragen?

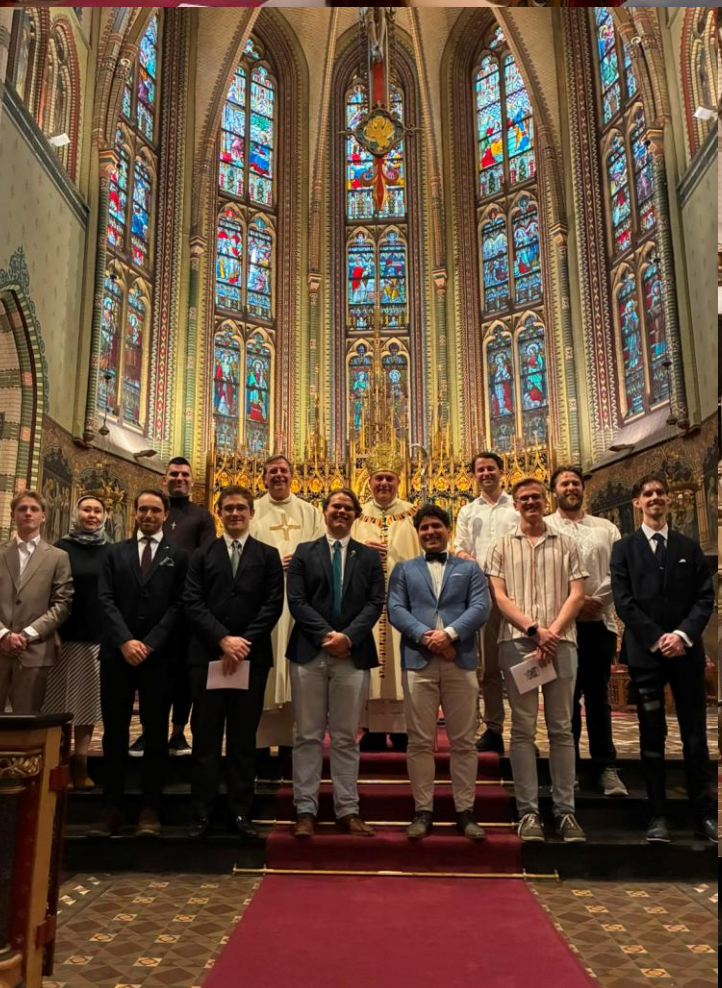
Ivan beschrijft de catechumenen-cursus die hij vorig jaar heeft gevolgd. Ook in het seizoen 2026-2027 zal door pastoor Arjen Jellema van de studentenparochie deze cursus weer worden aangeboden. In een aantal bijeenkomsten worden vragen als “wat is de Bijbel?”, “wat staat er in de geloofsbelijdenis?”, “wie is Jezus Christus?”, “wat gebeurt er in de liturgie?”, met elkaar besproken. Aan het einde van de serie is er de mogelijkheid in de kerk opgenomen te worden. De serie begint in oktober, dag en tijd worden in overleg vastgesteld.

Bij interesse graag een berichtje aan pastoorakhjellema@gmail.com

Impressie opname in de kerk juni 2026

Onzekerheid in het geloof

LOUIS THIEME

De studentenparochie is een plaats voor nieuwe gelovigen om het geloof te ontdekken. Daar hoort voor velen ook onzekerheid bij. Wat kan ik hier verwachten? Geloof ik eigenlijk wel, en zo ja, in wat? Onzekerheid, twijfel en een 'zoeken naar' hoort in mijn optiek bij het geloof, zeker als je nog jong bent of voor het eerst een kerk binnenstapt. Tegenwoordig krijgen de meeste jongeren en studenten het geloof niet meer 'automatisch' doorgegeven van hun ouders of familie, maar vinden we zelf onze weg. Dat gaat met vallen en opstaan, met afwisselende perioden van liefde en afstand voor God en alles wat daar verder bij komt kijken. Een mooie uitdrukking vind ik de volgende: 'Geloven is geen weten'. Geloven is voor mij inderdaad géén weten: het leven, de dood, de liefde, de zonde, de vergeving, het blijven allemaal mysterieuze thema's waar ik nooit helemaal vat op krijg. Soms denk ik dan ook echt wel eens: 'Waar slaat het allemaal op! Is het niet allemaal onzin?' Maar toch, ondanks de onzekerheid, de twijfel en soms zelfs de woede keer ik steeds terug. Eenmaal teruggekomen vind ik het geloof steeds opnieuw zoals ik het achterliet. Het wacht op je, hoe ver je ook bent gevlucht, waar je ook heen gaat, wat je ook verkeerd hebt gedaan. De mensen en God staan voor je klaar, in moeilijke en goede tijden. Als ik voor mezelf spreek dan vind ik het altijd ontzettend leuk om met studenten te spreken die zich kritisch durven opstellen, die het geloof durven te bevragen, die aan de boom durven schudden en dan willen kijken of deze blijft staan. Dat spreekt van een bepaalde gevoeligheid, een openheid maar ook van een zoeken naar wijsheid. Ja, allemaal grote woorden, misschien zit je nu met nog meer vragen dan voor dit stukje. Wees welkom om te delen in het mysterie.

Springlevend!

GIOVANNI HADDAD OFM

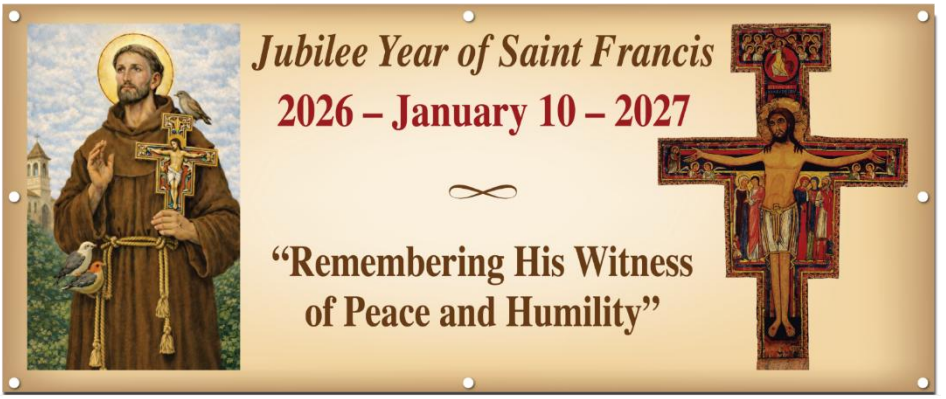

Soms laat God je op de meest gewone momenten zien dat het Evangelie nog altijd leeft. Niet in grote woorden, maar in mensen die naar elkaar omzien, samen bidden, lachen, luisteren en elkaar dragen. Dat heb ik mogen ervaren tijdens de reis met de studenten van de Studentenparochie Sint-Augustinus.
Voor mij was deze reis meer dan zomaar een mooie week samen. Ooit was ik zelf student, net als deze jongeren. Nu mocht ik als franciscaanse broeder met hen optrekken.

De ontmoetingen, de gesprekken en de oprechte geloofsgetuigenissen van veel studenten maakten diepe indruk op mij. Ik heb nieuwe mensen leren kennen en gezien hoe het geloof jonge mensen vandaag nog steeds weet te inspireren. Het waren dagen die mij dankbaar maakten en mij opnieuw deden beseffen dat het geloof nog altijd springlevend is.

Dit jaar mocht ik opnieuw meegaan op reis met een groep studenten. Samen bezochten we verschillende plaatsen, deelden we gesprekken, beleefden we mooie momenten en groeide er een sterke verbondenheid. Wat mij bijzonder trof, was de zorg voor elkaar en de openheid binnen de groep. Het waren dagen die voor mij een echte zegen zijn geweest.

Voor mij had deze reis nog een extra betekenis. Als franciscaanse broeder leef ik in een traditie die dit jaar een bijzonder jubileum viert. Dit jaar gedenken wij dat onze stichter, de heilige Franciscus van Assisi, achthonderd jaar geleden is overleden. Het thema van dit jubileumjaar is Springlevend. Dat lijkt misschien een verrassende titel voor een herdenkingsjaar, maar juist daarin schuilt de kern van de franciscaanse spiritualiteit. We kijken niet alleen dankbaar terug op het leven van Franciscus, maar vieren ook dat zijn geest en zijn manier van leven vandaag nog steeds mensen inspireren.

Waarom? Omdat de geest van Franciscus nog altijd leeft. Niet omdat hij zelf nog onder ons is, maar omdat zijn manier van leven mensen blijft inspireren. Nog steeds proberen broeders, zusters en leken zijn levensregel te beleven en in de voetsporen van Jezus te gaan: een leven van eenvoud, gebed, broederschap en dienstbaarheid.

Ook in mijn eigen leven ervaar ik dat. Inmiddels ben ik al twee jaar tijdelijk geprofest. In het klooster in Megen vervul ik onder meer de taak van koster, tuinier en kok. Dat betekent zorg dragen voor de kerk en de liturgie, voor de broeders , maar ook beschikbaar zijn voor de mensen die er komen. Het zijn vaak eenvoudige taken, maar juist daarin ontdek ik iets van de franciscaanse weg: God dienen door aandacht te hebben voor wat en wie aan je wordt toevertrouwd.

Aan Franciscus wordt vaak de uitspraak toegeschreven: "Verkondig het Evangelie altijd en gebruik alleen woorden als het nodig is." Of hij deze woorden letterlijk heeft uitgesproken, weten we niet zeker, maar ze drukken wel uit waar zijn leven om draaide. Geloof is

niet alleen iets wat je kent of waarover je spreekt; het moet zichtbaar worden in wat je doet. Kennen moet leiden tot doen.

Daarom noem ik Franciscus, achthonderd jaar na zijn overlijden, springlevend. Zijn boodschap leeft voort waar mensen elkaar als broeders en zusters behandelen, waar zorg wordt gedragen voor de schepping, waar eenvoud belangrijker is dan bezit en waar het Evangelie niet alleen wordt gesproken, maar ook wordt geleefd. Dat heb ik gezien tijdens onze reis met de studenten van de Studentenparochie Sint-Augustinus. Dat ervaar ik iedere dag in het klooster. En dat geeft mij hoop voor de toekomst. Zolang mensen zich laten inspireren door Christus en het Evangelie met hun leven uitdragen, blijft ook de geest van Franciscus springlevend.

Franciscus wenste iedereen toe: *Pax et Bonum:* vrede en alle goeds. Moge die wens ook vandaag en alle dagen werkelijkheid worden, wanneer wij, ieder op onze eigen plaats, het Evangelie met vreugde beleven en zo laten zien dat Christus en de geest van Franciscus nog altijd springlevend zijn.

Augustinus and his looks

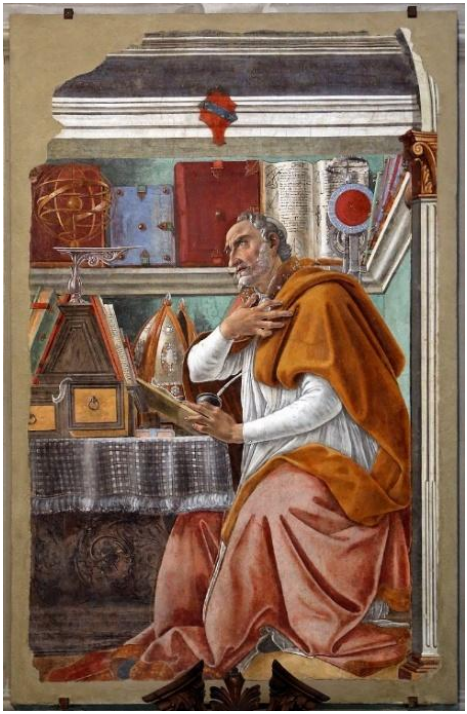
We know Augustine's life and spirituality from his 5-million plus words of religious writings, homilies, reflections, and contemplations. We know him through his Rule that guides religious life in community, used by Augustinians and other orders, like Dominicans, Servites, and Norbertines. And we know his heart, restless and yearning to rest in God.

But there is one thing we don't know about St. Augustine: we don't know what he looked like.

St. Augustine's influence on Catholic theology and philosophy cannot be overstated (he is a Doctor of

1The earliest known depiction of St. Augustine, a 6th-century fresco, Lateran, Rome.

the Church, after all) and his way of living a restless faith in the everyday has influenced generations of Catholics.

Throughout the history of the Church across time and across geographies, those faithful have shared a devotion to St. Augustine, connecting on a personal level with Augustine the man, on an intellectual level with Augustine the scholar, and on a spiritual level with Augustine the saint.

As a reflection of that connection, artists have depicted and personified St. Augustine in paintings, stained glass windows, frescos, statues, and altarpieces. Depictions through which we come to know Augustine and his stories and works to inspire our worship.

These diverse faces and scenes of Augustine served as ways for the artists and their audiences to connect in faith and learn from the wisdom of Augustine. And while certainly none of these depictions are accurate, they serve to help us, as modern day observers, to learn about the society, the time, and the state of the Catholic Church.

And, these many faces of St. Augustine challenge us, as members of the Augustinian community, to consider: to whom am I the face of Christ and St. Augustine?

Augustine was born in the Roman province of Numidia, now present-day Algeria, in A.D. 354. His family was ethnically Berber but were heavily Romanized and primarily spoke Latin as a result. Although his father was a pagan Roman official, his mother, Saint Monica, was a devout Christian. Despite her influence, Augustine was not dedicated to Christianity until he met Saint Ambrose in Milan much later in his life. His childhood spent in diverse Roman cities such as Tagaste and Carthage laid the groundwork for his ability to serve many types of people later in his life.

One of the earliest known depictions of Augustine is from a 6th century Italian fresco in Rome. The medieval tradition portrayed idealized versions of saints that were often highly symbolic; they are less about individual likeness and are more focused on conveying status and virtues. Typical to this artistic period, here Augustine is shown seated, pen in hand, symbolizing his work as a scholar, teacher, and writer. His portrayal as a contemplative figure with a book represents his status as a Doctor of the Church. Limited literacy in the early Middle Ages meant that a greater importance was placed on visual depictions of the faith to portray important distinctions between saints. Like many disciples of the church, Augustine found a renewed loyalty to Christ later in life and was baptized in Milan in his early thirties. Saint Ambrose, Augustine's mentor, influenced Augustine's spiritual journey; in his Confessions, Augustine writes, "That man of God received me as a father would, and welcomed my coming as a good bishop should."

Many altarpieces also feature Augustine; in contrast to the more personable depictions with Ambrose, altarpieces show saints as divine interpreters of God's will. As one of the most influential theologians in Christian history, Augustine's presence on an altarpiece highlights specific aspects of his legacy—his intellectual contributions, his role as a bishop, and his theological focus on grace and salvation. When included in altarpieces, Augustine is frequently depicted among other Church Fathers or Doctors of the Church, emphasizing the unity and continuity of the Church's theological tradition. The presence of Augustine among these figures represents the collective wisdom and authority of the Church's greatest contributors.

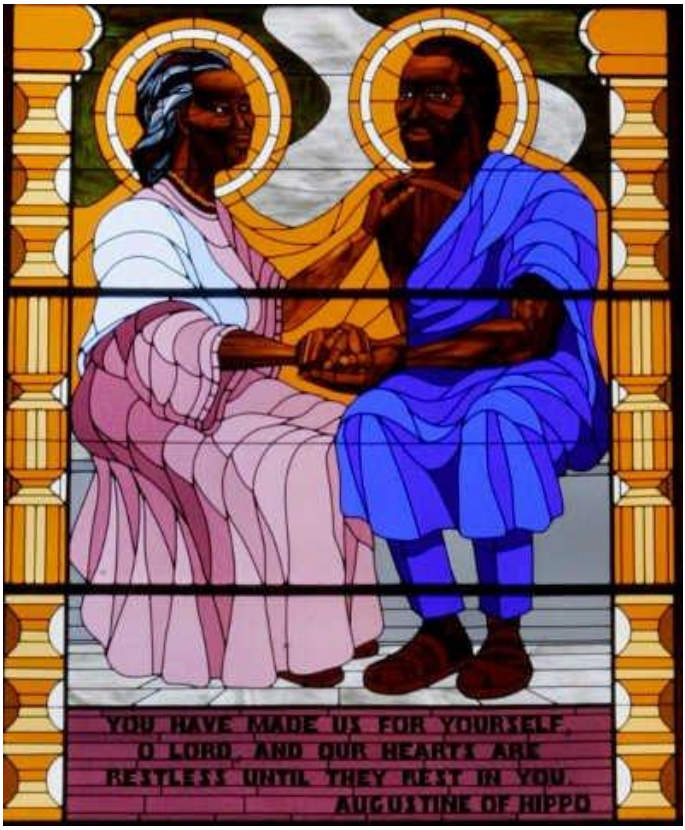
During the Renaissance, the style of art that depicted Saint Augustine began to vary as well. Stylistically, works like these from Botticelli were more interested in displaying specific teachings and rules, instead of displaying Augustine within a broader Biblical scene; with greater importance on realism, they place greater emphasis on Augustine's human qualities.

One of the most famous depictions of Saint Augustine from this period is the painting by Sandro Botticelli, Saint Augustine in His Study (1480). In this artwork, Augustine is shown in a richly detailed study, surrounded by books, symbolizing his role as a scholar. His facial expression is introspective, emphasizing his internal spiritual journey and intellectual rigor.

Renaissance artists, like Botticelli and Carpaccio, focused on Augustine's intellectual and philosophical contributions, depicting him as a saint who bridged faith and reason.

Modern artistic depictions of Augustine show changing societal values; they attempt historical accuracy of Augustine's ethnicity and accessibility of the Saint's human nature. This reflects broader discussions around representation, diversity, and the intersection of race and faith. Augustine's traditional depictions in European art have largely followed Western aesthetic norms and show the saint with European features.

In contrast, other depictions emphasize Augustine's African heritage, including a stained-glass window in a church in Washington D.C. of Augustine and his mother, St. Monica. Religious art is often a powerful medium for shaping perceptions of saints, and depictions of Augustine as African enable African Christians to see one of Christianity's greatest theologians as part of their own heritage.

Notably, Villanova University commissioned a painting of Saint Augustine in 2022 as part of its ongoing anti-racism efforts and continue the order's commitment to an artistic legacy inclusion and education. This painting, created by artist Vernon Adams from Texas, highlights Augustine's

ethnic heritage and status as a bishop. This painting also features Augustine's flaming heart, which is symbolic of Augustine's love and passion for God and for his community.

Since his death almost 1600 years ago, Augustine's evolving image reflects broader cultural and theological shifts in Catholicism. Saint Augustine is universally loved and has been given many faces, showing the ongoing impact of his devotion to God on diverse people and communities.

These many faces of St. Augustine also challenge and encourage all of us – as members of the Augustinian community – to ask ourselves how we will be the face of Christ and the face of St. Augustine to those we meet on the everyday restless journey toward eternal life. - WWW.MIDWESTAUGUSTINIANS.ORG/NEWS/BECOMING-THE-FACE-OF-ST-AUGUSTINE

Pope Leo about Saint Augustin

Pope Leo XIV has spoken about the inspiration he finds in the live and teaching of St Augustin. "To be recognised as an Augustinian," he said, "is an honour held dearly. So much of who I am I owe to the spirit and the teachings of Saint Augustine. He said that living Augustinian spirituality it is important to exhibit a deep commitment to the values of veritas, unitas, caritas."

Reflecting on the saint's life, Pope Leo noted that Augustine's journey "was full of trial and error, like our own lives." Yet through grace, the prayers of his mother Monica, and the witness of the community around him, he discovered "the way to peace for his restless heart."

The Pope underlined that Augustine's witness calls every Christian to recognize their God-given gifts and to offer them "in loving service to God and to our neighbour."

"Jesus reminds us in the Gospel to love our neighbour," the Pope stressed, urging all to look at one another with the eyes of Christ and to rediscover our identity "as sisters and brothers in Him."

Quoting then Augustine's words—"Do not have your heart in your ears, but your ears in your heart"—the Pope invited the Augustinian family and all the world to embrace a spirit of listening. "Before we speak, we must listen," he said, adding that in a synodal Church, the call is to listen to the Holy Spirit, to one another, and especially to the voices of the poor.

He encouraged all to filter out the noise and division of the world in order to hear God's loving voice, which alone can bring peace. "When we hear that reassuring voice," he said, "we can share it with the world as we strive to become one in Him."

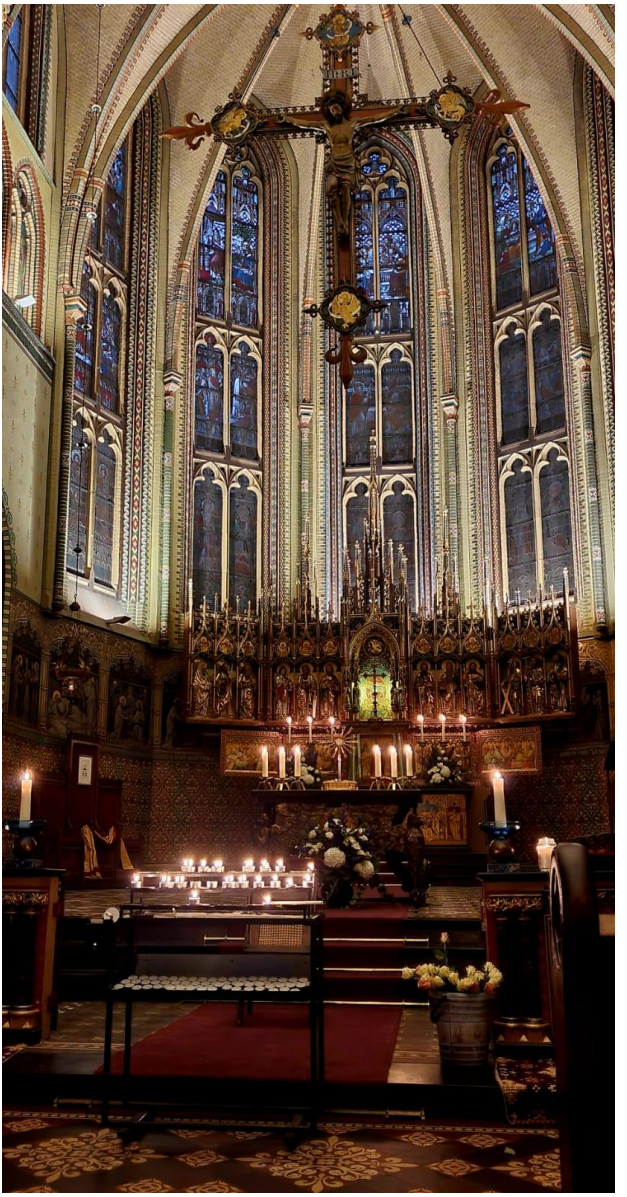
So, you're interested in Christianity...

DANIËL BOS

For many Dutch people, visiting a church is something you do on vacation. In fact, I think people look at you weird if you don't go into every single worship building on your annual holiday to France. You go to churches to see something beautiful and to see something you don't often see at home. I expect, however, that worship spaces scratch something in us that we cannot put into words. A feeling of grandeur, mystery, and feeling small. Perhaps that feeling is something that has moved you to investigate further and that has led you to investigate Christianity as a whole.

Whether you are already brought up with a religious belief or you were brought up with 'nothing', your adolescence is always a time to question your identity. Who am I? What do I want to do? What do I want to be? What is most important for me in my life? You can have the feeling you're being pulled in all kinds of directions, or you can have the exact opposite: that you're drifting in place in a big fast-moving world without any direction. In those moments I often find solace in the words "the kingdom of God is within you". Meaning is not found outside yourself but through yourself. If you want to explore Christianity, then don't listen to influencers online or bind yourself to "rules of life" that compel you to do one or some other thing.

In the Catholic church, God is love first and foremost. Love can come in the form of rules and rituals that you can 'tap' into. There is a rich history you can feel connected to and a shared mission that you can work towards to bring God's love in the world. The trick is not to always have the right opinion or try to check all the boxes on the bottom of a long list of doctrinal statements. "I agree, so I must be fine". A wise man once said, "I would rather feel sorrow myself than know the definition of it". The kingdom of God is within you. It begins with real experiences and longing for love, beauty, and truth. That can be a turbulent affair with struggles and doubt, but finding stability and rules to follow is easy; staying true to yourself and going step by step is hard. Christ didn't hang on the cross because He was content with knowing all doctrines of God by heart or holding to all commandments with ease. He hung there because His Heart found rest in surrendering to the will of His Father.

After all, Christianity isn't about finding a new identity but allowing yourself to be found.

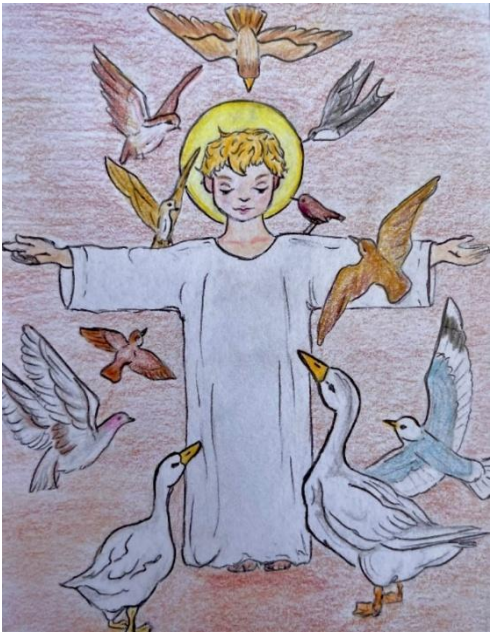
Verwondering

SAAR

Toen ik in Groningen ging studeren ben ik voor het eerst in de kathedraal geweest, Imidels ben ik gedoopt en gevormd, en verwonder ik mij iedere dag over Gods schepping. Een van de manieren waar op ik deze verwondering uitdruk, is door te tekenen. Afgelopen week zat ik in het OV. Naast mij zat een moeder met 2 zoontjes, een van hen zat op de stoel, handen tegen het raam gedrukt, naar buiten te kijken. Hij keek naar de wereld met zo veel vreugde, geen moment wendde hij zijn blik af, bang om een stukje van het landschap te missen. Terwijl ik naar het verwonderde jochie kijk, dat de schoonheid van Gods creatie in zich opneemt, zie ik op mijn beurt de schoonheid van de wereld in, hoe dat kindje in de trein Jezus reflecteerde. Ik stel me zo voor dat Jezus toen hij 4 of 5 was ook zo verwonderd was terwijl hij door de tuin liep en misschien zelfs met de vogeltjes praatte.

Ludwig II and his castles

GEKKO IOANCIO

A fairytale castle perched atop an alpine mountain. Inside, murals of broad-shouldered figures with Germanic names straight from pagan legends, bearded wise men expounding fountains of wisdom to attentive listeners, and Greek goddesses inhabiting underground realms of illicit pleasures. A backdrop second to none, built by a man equally as mysterious and almost mythical.

King Ludwig II of Bavaria was a man of great mystery, and his life and death raise many questions. In his 40 years of life, he embodied idealism, romanticism, a fascination with medieval chivalry, profound loneliness and emotional longing, and perhaps most importantly, a deep sense of escapism. Nowhere is this more richly reflected than in his magnum opus, Neuschwanstein, dedicated to his idol, Richard Wagner, and his operas.

The castle itself was inspired by *Lohengrin*. The isolated "Swan Knight," with whom Ludwig identified, is referenced and depicted countless times throughout the interior. The *Ring Cycle* serves as a grim reminder of how greed and the lust for power can lead to downfall, even among the gods. Naturally, *Parsifal*'s tale of the search for the Holy Grail speaks to the more adventurous spirit within Christianity. To me, the story of *Tannhäuser* resonates most deeply with my faith, with its contrast between profane and spiritual love, culminating in the protagonist's forgiveness and redemption. Admiration for such "total operas" could only have

stemmed from a deeply spiritual man; that he remained until his untimely death. After all, don't we all wish for our own private chapel in our bedrooms?

We all want to celebrate our heroes, and who doesn't want to escape into a fantasy world of

make-believe every once in a while? Some are simply fortunate enough to be in a position to build it. And although not all of us have the financial means to create an adult playground, or find ourselves torn between dreams and reality, admiration and frailty, perhaps there is a little bit of King Ludwig II in all of us. The Moon King certainly makes a compelling case.

Barmhartigheid

THOMAS

Is er plek voor kinderen van de diaspora in onze samenleving? Augustinus beantwoordt deze vraag in zijn 'De Civitas Dei' door het sentiment van Mozes te herhalen: Wij waren eens, en zullen altijd vreemdelingen en pelgrims blijven. Bijna 118 miljoen mensen zijn wereldwijd op de vlucht. Ongeveer 20.000 van hen zocht in de eerste maanden van dit jaar toevlucht in Nederland. Hoewel we in Groningen geen kerkasiel verzorgen, kwam uit ons midden wel de vraag op: wat kunnen wij doen?

Zelf hoor ik uit de ervaringen van vluchtelingen die neerstrijken in Nederland één ding: Afscheid nemen is moeilijk, maar biedt daarmee ook vooruitzicht: de weg naar hoop. Hopen dat er aan het einde van een lange en zware pelgrimstocht barmhartigheid wacht.

Voor uitgeprocedeerde vluchtelingen blijft de overheid echter in gebreke in deze barmhartigheid. Kerkasiel biedt hier een oplossing: Door uitgeprocedeerde vluchtelingen een plek te geven in een kerk waar continu een dienst wordt gehouden, kan een gedwongen uitzetting worden voorkomen. Dit is een historisch bevochten privilege van religieuze instellingen dat we kunnen inzetten voor de rechten voor de zwaksten in onze samenleving; zo kan barmhartigheid een echt verschil maken. Nu rust nog de vraag "wat kunnen wij doen?". Wij hopen ook vanuit de studentenparochie hierin dit jaar een bijdrage te mogen leveren door een viering in het kerkasiel te organiseren.

Ik sluit graag af met dit gedicht van Mahmoud Darwish, kind van een eerdere diaspora: *Ik kom daarvandaan. Ik kom hiervandaan. Ik ben daar niet en ik ben hier niet. Ik heb twee namen, die elkaar ontmoeten en scheiden, en ik spreek twee talen. Ik vergeet in welke ik droom.*

Apologetiek

STEVEN

Het woord “apologetiek” komt je misschien niet bekend voor. Het betekent in wezen niks anders dan een verdediging. Je herkent vast wel het gevoel dat je jezelf moet verdedigen, misschien tegenover je vrienden of je familie. Vragen als “zou je dat nou wel doen?”, “weet je het zeker?” en dergelijke kunnen zorgen voor onzekerheid. Dat kunnen confronterende en soms zelfs intimiderende vragen zijn die raken aan onze identiteit.

Zo kunnen ook confronterende vragen gesteld worden over het geloof, waarvan je zelf waarschijnlijk wel een aantal voorbeelden kent. Het kan zorgen voor een knagende onzekerheid. Zelf worstel je misschien ook wel met moeilijke vragen. Je kunt bij jezelf te rade gaan en je af gaan vragen waarom je eigenlijk gelooft. De volgende anekdote kan misschien behulpzaam zijn. Een docent zei ooit “de waarheid hoeft niet geschreeuwd te worden”. Waarom niet? Omdat de waarheid niks te bewijzen heeft, want het staat op zichzelf. Wat een ontspannen houding! En hoe anders gaat het er vaak aan toe. Op sociale media zien we geregeld hoe mensen elkaar verbaal afslachten. Degene die het hardste schreeuwt is vaak degene die respect krijgt. Denk aan een debat, waarbij de partij met de beste retorische vaardigheden vaak de blijvende indruk bij het publiek geeft. Maar misschien heeft de wat minder charismatische partij uiteindelijk feitelijk gezien beter gedebatteerd.

Eigenlijk is het met het geloof net zo. Ons christelijk geloof is een historisch geloof. Het is te verifiëren. Het is te onderzoeken. Het is niet bang om bevraagd te worden. God is niet bang om bevraagd te worden door degenen die Hem oprecht zoeken en geeft de belofte zich te laten vinden. Wees niet bang om rekenschap af te leggen van de hoop die in je is. De studentenparochie kan je helpen om antwoorden te vinden.

Finding my church

ANTAL

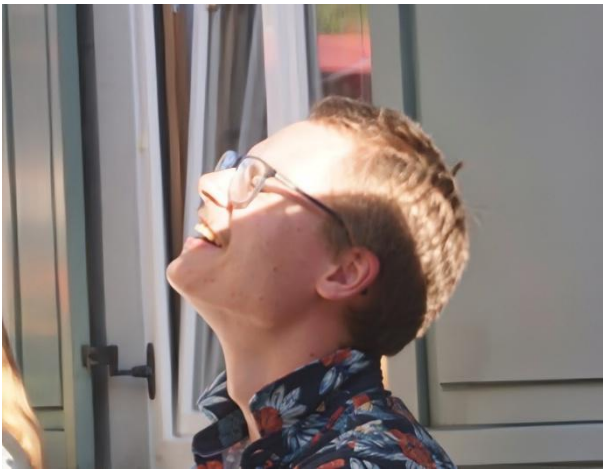
"Now I'll just have to find a Catholic church and get myself baptized" is what I thought before I started going to church. I can remember it clearly: it was March 2025 and I was in the middle of finding a new house, and, while I ended up having to move in with my mother in Rolde, I did find God's house in Groningen: St. Joseph Cathedral.

When I first went to the Easter Vigil mass I knew exactly where I wanted to be every Sunday, so it didn't take long before I started going on Thursday evenings also.

I was a bit skeptical at first, I had no idea what kind of secret Catholic rituals were going on behind that parish hall door after mass but as I mustered up the courage, I found no rituals but just some of the most caring friends I've ever had.

But then came July, when I met a man named Tomase. He was a very devout Christian man who had to borrow some money for him and his family to take the bus to Germany and start his new life as a mechanic, but little did I know that this was the greatest conman to ever walk the streets of Groningen.

Now it wasn't that long ago that I was scammed out of €500,- so I was extremely skeptical and threw every test I had at him, yet he passed with flying colors, so my Christian heart had no choice but to give in.

We kept in touch via WhatsApp and he kept coming with new problems, each one unluckier and more sorrowful than the previous, yet somehow each new development in his situation confirmed the one before. So I kept giving him more and more of what I had spent so long to build up, until there was nothing left to

give. But it was all a setup: multiple actors, even children, staged videos and forged evidence.

All that money I had spent 5 years investing and a lifelong dream of starting a business in America, all gone. All in vain. Yet in vanity my greatest vanity was taken from me.

Money, financial power, greed. Oh how it blinds our eyes. A big source of pride was now gone and I couldn't be happier because through it all my relation with God grew stronger than ever before.

I was now left jobless with only a couple hundred bucks to my name and my mom wasn't the richest either, so I had to find employment fast. It's a bit hard to go to church, see your friends and go to the gym in a different city without money y'know?

So there I was, working for the only company that would hire me, where I had to work a physically debilitating job with 4am shifts. All the while I was crunching hours going to the gym 5 days a week and cycling to Groningen to save on public transit, but it ended up being too much.

The tardies racked up and when I was unable to show up for an on-call shift, it was the final straw and I got booted.

So as I rode my bike past the piano store en route to Groningen, I saw that they were looking to train a new piano tuner and technician. I had to think about it for a while, but I took my chance and was hired.

Very quickly I was confronted with a side of me that I've been blind to all my life. A side that takes exorbitant risks for little gain and thinks he knows better than everyone:

A lazy perfectionist that fails to see when he's wasting precious time.

I failed at nearly every task I got and all I heard was "you're too slow", "That's not how I told you to do that", "You've overdone it!" all the while I kept blaming my boss for not explaining it right or even the piano for being too broken. For months I was psychologically beaten until all I could do was to take it to the face and accept defeat: I had to leave my old ways behind.

After having gone through a brutal January, it was now Lent and I died to myself until there was nothing left, I was humbled into the ground.

During this time I learned what it truly means to surrender oneself to God.

And so, when Easter finally arrived I was buried with Jesus and at long last I could finally rest in His resurrection as I was baptized, confirmed and received in the Body of Christ just so that I may repeat it:

To die and resurrect, again and again and again, every single day.

But now, just as with St. Paul, "it is no longer I who live, but Christ who lives in me", so I don't have to bear the weight on my own anymore.

So here is my question to you:

How long are you going to keep at it alone?

Come over to the student parish, I'll introduce you to a Friend of mine.

Paus Leo en de veelkleurigheid

PASTOOR ARJEN

Hoe zal de nieuwe paus zijn, wat zullen zijn speerpunten zijn, hoe is zijn denken? Die vraag heeft velen van ons beziggehouden vlak na de verkiezing van Paus Leo en nog steeds, nu we het eerste jaar van zijn pontificaat hebben meegemaakt. Zijn eerste woorden: La Pace sia con tutti Voi, de vrede zij met U allemaal, met iedereen! Dat gaf al een klein inkijkje, maar is er al meer te weten?

Rode of zwarte schoenen? Een gouden of zilveren borstkruis? Als je het nieuws over het Vaticaan en paus Leo probeert te volgen, blijkt dat er nogal wat Vaticanwatchers zijn die denken in

dergelijke symbolen en kleuren aanwijzingen kunnen vinden over Leo XIV's nadenken over zijn eigen ambt.

De paus draagt wit. Dit, zoals alles wat hij doet of niet doet, kan symbolisch worden geïnterpreteerd: Het wit staat voor zuiverheid en heiligheid en wordt voor de hoogfeesten van de kerk gebruikt. Maar natuurlijk geldt ook dat aan het begin van het pontificaat de paus als een onbeschreven blad is. Dit laat op haar beurt ruimte voor meer katholieke kleurentheorie: Rode muiltjes of zwarte schoenen? Een gouden of zilveren borstkruis? rode mozzetta of witte soutane? Ervaren interpretatoren proberen uit dit alles inzicht te krijgen in Leo XIV's aanvoelen van zijn ambt en zijn relatie tot het pontificaat van zijn voorganger.

Leo XIV zelf – bewust of onbewust – koos zijn tekens en gebaren zo, dat ze geen eenduidige interpretatie toelaten. Op één ding na: hij wil geen kopie van Franciscus zijn, maar een opvolger. Dat is verstandig. De vorige paus kenmerkte zich door een krachtig profiel dat in het teken stond van het doorbreken van tradities en klassieke verwachtingen. Die stijl kan niet zomaar worden voortgezet. Leo XIV kan en mag dingen anders doen dan Franciscus zonder zich daarmee van hem te distantiëren.

Naast de veelkleurigheid duiken nu ook de eerste programmatische woorden van de nieuwe paus op: vrede, sociale verantwoordelijkheid, zorg voor de armen, gemeenschap en – net als in de inauguratiepreek – eenheid. Leo XIV laat daarmee zien dat hij in de voetsporen van zijn voorganger wil treden, maar ook de centrifugale krachten die tijdens het vorige pontificaat waren ontstaan, wil tegengaan door te streven naar meer eenheid en verbondenheid binnen de kerk. Een eigen accent heeft hij ook gezet, in zijn aandacht voor de moderne wereld en de invloed van de kunstmatige intelligentie. Zijn eerste encycliek is daaraan gewijd.

Na twaalf jaar te maken te hebben gehad met de Ignatiaanse spiritualiteit en het leiderschap van een jezuïetenpaus, schenkt de Augustijn Robert Francis Prevost als paus meteen spirituele voeding uit de traditie van zijn eigen orde.

Allereerst is zijn motto, afkomstig uit een psalmcommentaar van Augustinus: "In de Ene zijn wij één." Ieder met eigen veelkleurigheid, toch één in de Eeuwige, dat is wat hij steeds wil uitstralen. Elders heeft Augustinus het over het Licht als koningin van alle kleuren, daarmee doelend op God die de schepping veelkleurig maakte en tot de eenheid van het Licht wil voeren.

Leo XIV nam in een toespraak nog een citaat van de bisschop en kerkleraar uit de 5e eeuw op, dat ingaat tegen de momenteel zo veelgehoorde klacht over de slechte tijd waarin we leven: "Laten we goed leven, dan zullen de tijden goed zijn. Wij zijn de tijden: zoals wij zijn, zo zijn de tijden."

Ik zie het als zijn uitnodiging niet mee te gaan met cultureel pessimisme en als een oproep tot moed en een constructieve levenshouding. Dit zou inderdaad een programmatische statement kunnen zijn voor zijn pontificaat: Wij zijn de tijden.

Dat we die uitspraak voor ogen mogen houden. Dat we zelf de tijd kleuren, ruimte geven voor veelkleurigheid, aandacht houden voor het Licht dat alles tot zijn recht laat komen en verlicht.

Wat we organiseren | What we organise

Wekelijks | Weekly Events

Maandag – adoration

Each Monday there is an hour of Eucharistic adoration for students from our Parish. Adoration is in silence and starts at 7.30 p.m. When a priest is praying with us, at the end of adoration, around 8.30 p.m. the Eucharistic blessing is given

Donderdag – get together

Iedere donderdag beginnen we om 19:00 uur met een viering. Daarna is het programma elke week anders. De ene avond hebben we diepgaande Bijbelstudies, waar je terechtkunt met al je brandende vragen. Een andere avond wordt er gepokerd.

Soms organiseren we een lezing over paus Leo XIII en speculeren we over waarom de huidige paus voor de naam 'Leo' heeft gekozen. Op weer een andere avond plannen we samen onze volgende bedevaart.

Dan is er een avond waarop we vraagstukken bespreken rond ons geloof en leven – onderwerpen zonder eenduidig goed of fout antwoord – wat regelmatig uitmondt in urenlange discussies.

Of je nu een 'cradle Christian' of een 'convert' bent, protestants, orthodox of katholiek, vol overtuiging of juist vol vragen en op zoek bent: al die mensen vind je in de studentenparochie. Iedere donderdagavond komen we samen, en er is echt voor ieder wat wils.

1st Thursday

The first Thursday of the month will be dedicated to 'The Saints' series which is followed by discussion.

2nd Thursday

The second Thursday will be a do-cat evening or will be centered around catechesis or bookclub-evening.

3rd Thursday

The third Thursday will be another Bible Study evening. We will read the gospel and discuss about it.

4th Thursday

On the 4th Thursday there is catechesis and several other topics.

5th Thursdays

If there is a fifth Thursday in the month, it will be used for a social event or a guest lecture.

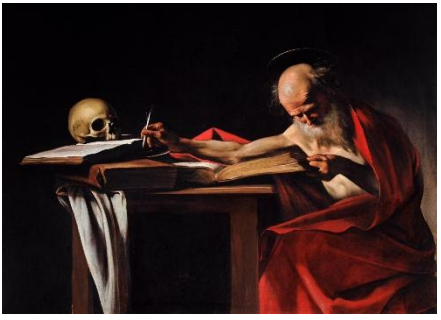
Terugkerende Activiteiten | Recurring activities

Do-Cat

Het is belangrijk om te weten wat er in de Bijbel staat en het is nuttig kennis te hebben van de Catechismus van de Katholieke Kerk, de leer van de Kerk. Maar hoe geef je handen en voeten aan je geloof? Hoe kun je vanuit het geloof handelen in bepaalde situaties? Dat leer je allemaal tijdens onze Do-Cat avonden. De Do-Cat is een boek over de sociale leer van de Kerk en gaat dus over de vraag: wat kan ik doen? Eens per maand bespreken we een hoofdstuk uit dit boek. Eerst lezen we de betreffende paragrafen en daarna vatten we deze samen om te kijken of het helder is wat er geschreven is. Vervolgens kijken we naar wat de Bijbel over (een gedeelte van) het thema zegt. Daarna gaan we kijken naar onze eigen situaties en standpunten: hoe zou ik reageren op dit of hoe ga ik om met dat? Deze avonden helpen ons echt om werk te maken van ons geloof en na te denken over onze plek en opstelling in de maatschappij.

Boekenclub

In het nieuwe seizoen gaan we verder met de boekenclub. De meeste van onze studenten in onze studentparochie lezen graag in hun vrije tijd boeken. Dit initiatief is gestart om met elkaar te gaan zitten en gezellig te praten over de boeken die ons op het moment inspireren, vermaken en tot het denken zetten. Zo kunnen er tips en interesseante informatie over boeken uitgewisseld worden maar is het ook een leuke manier om elkaar beter te leren kennen.

Deze boekenclub bijeenkomsten worden drie keer per jaar op een donderdagavond georganiseerd.

Avond van Barmhartigheid

In de Adventstijd en in de Veertigdagentijd organiseren wij een Avond van Barmhartigheid. Deze avond helpt om onszelf extra goed voor te bereiden op Kerstmis en Pasen. Bij de avond van barmhartigheid draait het om het bewust ervaren van de liefde die God voor ieder van ons heeft. Deze avonden zijn erg bijzonder. Tijdens de avond van barmhartigheid is er uitstelling van het Allerheiligste. Jezus wil dichtbij ons zijn en tijdens de uitstelling ervaren wij Zijn aanwezigheid; in het Allerheiligst Sacrament wordt Jezus aanbeden. Ook is er de mogelijkheid om kaarsjes aan te steken bij het Allerheiligste om zo heel bewust gebeden, verlangens, intenties en eventuele zorgen bij God neer te leggen. Ook zijn er priesters aanwezig om een gesprek mee te hebben of eventueel bij te biechten en zo het Sacrament van Boete en Verzoening te ontvangen. Verder wordt er een toepasselijke tekst uit het Evangelie gelezen, wat kan helpen bij het aanbidden van God en om stil te zijn bij Hem die Is. Het bijzondere aan deze avond is het open karakter: niks moet. Wees maar gewoon stil. Wees maar gewoon bij Hem. En in die stilte zul je Hem ontmoeten.

Night-fever op donderdag 13 augustus 2026

Op de avond van 13 augustus, nog tijdens de Kei-week zal een night-fever avond worden georganiseerd. Na de Eucharistieviering van 19.00 uur blijft de kerk van 20.00 tot 22.00 uur open voor gebed. Het Allerheiligste wordt uitgesteld, er is de mogelijkheid kaarsen op te steken, te blijven bidden, er is muziek en meditatieve teksten!

To the theatre with the Student Parish

Every year we offer the possibility to visit the theatre together for play or a concert. At this moment it is not (yet) possible to present a selection. But if you are interested in joining, please let us know by sending an email to pastoorakhjellema@gmail.com.

Even
ontsnappen
aan de
drukte
van de
Keiweek?
Op de avond van
13 augustus
organiseren we een

Nightfever-avond.

Na de
Eucharistieviering
van 19.00 uur
staat de kerk
van 20.00
tot 22.00 uur open.
Loop gerust binnen
voor een moment
van rust.
Het Allerheiligste
is uitgesteld,
je kunt een kaarsje aansteken
of gewoon even in stilte zitten.
Er is muziek en er liggen meditatieve teksten klaar.

Studentenparochie St. Augustinus | Radesingel 4, 9711 EJ Groningen

WJD Samen op weg naar Seoul: Wereldjongerendagen 2027

JOHAN KRIJNSEN

In de zomer van 2027 reizen jongeren vanuit Nederland naar Seoul, Zuid-Korea, voor een bijzondere ontmoeting van geloof, hoop en verbondenheid: de Wereldjongerendagen (WJD). Vanuit Jong Katholiek, samen met de Nederlandse bisdommen en Huis voor de Pelgrim, wordt één gezamenlijke pelgrimsreis georganiseerd. Jongeren uit heel Nederland gaan zo als één groep op weg naar deze unieke wereldwijde geloofservaring. De reis vanuit Nederland staat gepland van 29 juli tot en met 10 augustus 2027. In deze periode trekken jongeren naar Seoul, waar van 3 tot en met 8 augustus 2027 duizenden jongeren uit de hele wereld samenkomen met de paus. Zij vieren het geloof, ontmoeten elkaar en ontdekken de kracht van een wereldwijde Kerk. Het thema van de WJD Seoul 2027 is: "Houd moed! Ik heb de wereld overwonnen" (Joh. 16,33). Deze woorden van Jezus nodigen jongeren uit om met vertrouwen en hoop in het leven te staan. Juist in een wereld vol uitdagingen mogen zij ontdekken dat Christus met hen meegaat.

De voorbereiding op Seoul begint al eerder. Ook in ons bisdom leven we toe naar deze bijzondere reis. Zo zal het WJD-kruis ons bisdom bezoeken en worden er roepingenavonden georganiseerd. Onze eigen bisschop zal bovendien de begeleidende bisschop van de Nederlandse groep zijn.

Seoul 2027 wordt een bijzondere kans om nieuwe internationale vriendschappen te sluiten, de wereldwijde Kerk te ervaren en samen als jonge pelgrims van hoop op weg te gaan.

Kosten voor deelname gaan rond de E 2000 per persoon bedragen.

Voor meer informatie: johankrijnsen@hotmail.com

Annually recurring events

Sinterklaas

After mass on Saturday in the first week of December, the Student Parish get together to celebrate Sinterklaas. As secret-Santa's participants will buy gifts for each other and everybody will make, according to Dutch tradition, also a small poem. Traditional Sinterklaas-snacks will be provided!

New Year's reception / Nieuwjaarsborrel

Iedereen kan met kerst en de jaarwisseling aansluiten bij de vieringen in de kathedraal. Vooral het Te Deum op Oudejaarsavond is een mooie traditie, die de moeite van het komen meer dan waard isaan het begin van het nieuwe jaar wordt door de studentenparochie de nieuwjaarsborrel georganiseerd.

Shrove Tuesday

It has been a tradition for several years now, to celebrate Shrove Tuesday together. We use to go to the Pannenkoekenschip to eat pancakes together. A price for the most original Shrove Tuesday costume is given. We hope to organize this special dinner again this year. We will keep you updated.

Prayer traditions International Rosary in May and October

During the month of Our Lady and in the month of the Rosary, there will be the international rosary one Saturday after English Mass. Every decade will be said in different languages (mother tongue of one of our students) and everybody prays together.

Bible studies

ROBERT WARNINK

What do you think of the Genesis story? A nice fairy tale, right? One that was used to explain the universe before humanity was enlightened with knowledge about evolution, the theory of relativity or just a decent brain. But considering you have read this far in our magazine; may I perhaps try and change your mind?

"*In the beginning God created the heavens and the earth.*" (Genesis 1:1)

The very first sentence of the Bible is already astonishing. The words "in the beginning" do not describe a moment we can observe or measure, they do not describe time or space, they simply tell us that there was a beginning. The next words "God created" introduce an even more profound claim: that the material universe did not bring itself into existence, but was brought into being by Someone beyond it, Someone who is not measurable by time and matter. The heavens and the earth have their origin in a reality that transcends time and matter.

The second verse deepens this picture:

"Now the earth was formless and empty, darkness was over the surface of the deep, and the Spirit of God moved over the waters."(Genesis 1:2)

The earth exists yet is still formless, empty and covered in darkness. It is a world without structure, purpose, or life. Then comes the turning point: God's Spirit moves over the waters. God is not indifferent to the chaos before Him. From what is empty and dark He begins to create a world full of beauty, order, and life over the course of six days.

This pattern is not only about the creation of the world, but it also speaks to our own lives.

Think about a typical Monday morning. At first, your experience may seem entirely material: the alarm clock ringing, your bed, the coffee you need, or the sore toe you stubbed the night

before. But your experience is never merely physical. You also feel excitement, anxiety, hope, or discouragement. These are not material objects but rather they belong to your consciousness. And like God is immaterial, so is your consciousness.

And like God in Genesis, you are capable of responding to the reality before you. You can be moved by it. You can choose to create something meaningful from what initially appears ordinary, chaotic, or even overwhelming.

Interestingly, the English word enthusiasm comes from the Greek entheos, meaning "filled with God" or "divinely inspired." While we often use the word casually today, its original meaning beautifully reflects the biblical idea that human beings are capable of being inspired by something greater than themselves.

Genesis makes this connection explicit later on:

"Let Us make mankind in our image..."(Genesis 1:26)

Being created in God's image means that we too possess the capacity to bring order out of chaos, to create, to love, to care, and to be moved by what lies before us.

All of that can already be discovered in the opening verses of Genesis.

Of course, these insights are not something I arrived at on my own. They are the fruit of centuries of careful study by theologians, philosophers, and scholars whose wisdom has stood the test of time. Bible study is an opportunity to explore these ideas together, to ask questions, to challenge one another and to discover the richness of scripture for yourself.

You're more than welcome to join us.

There will also be beer.

Speciale activiteiten

Kloosterweekend

Dit seizoen zal ook een kloosterweekend worden georganiseerd voor betrokken leden van de studentenparochie. We gaan daarvoor in het eerste adventsweekend 2026 van vrijdag 27 tot en met zondagmiddag 29 december naar het klooster Stiepel. Stiepel is een cisterciënzer klooster in Bochum in het Roergebied. Het werd in 1988 opgericht op instigatie van de eerste bisschop van het bisdom Essen. Het is een stichting van de abdij Heiligenkreuz in Oostenrijk. De liturgie is er zeer verzorgd, de getijden worden allemaal in het latijn gezongen. Gedurende het verblijf kunnen we gebruik maken van de gastenkamers, een en tweepersoonskamers met sanitair.

In het klooster wordt ook een Mariabeeld bewaard dat doel is van vele pelgrims. In deze omgeving zullen we de eerste advent als bezinningsmoment gebruiken en inleidingen horen over Maria als adventsfiguur. Kosten voor deelname bedragen kosten van verblijf en reiskosten, we rekenen op een bedrag rond E150. Momenteel is er nog plaats voor 10 personen. Opgave via pastoorakhjellema@gmail.com.

Kevelaer

In het nieuwe jaar 2027 staat een dagbedevaart naar Kevelaer in de planning. De bedevaart in Kevelaer ontstond ongeveer 370 jaar geleden. Het was een tijd die geteisterd werd door oorlog. Spaanse troepen en diverse bendes trokken door de omgeving en maakten deze onveilig. Hendrik Busman, een marskramer, is voor zijn werk altijd onderweg. In het heideveld bij zijn woonplaats Kevelaer bidt hij dagelijks even bij een veldkruis. Op een dag, in de kersttijd van 1647 hoort hij tijdens zijn gebed een stem zeggen dat hij hier een kapelletje moet bouwen. Onder de indruk van wat hem is overkomen, gaat hij naar huis en vertelt daar over het gebeuren aan zijn vrouw Mechel. Deze is zeer verbaasd en onder de indruk. Ook zij heeft een bijzondere ervaring gehad. Van soldaten heeft ze een prentje te koop aangeboden gekregen, een eenvoudige gravure van Maria, troosteres van de bedroefden, die in Luxemburg wordt vereerd. Omdat de prijs te hoog was, heeft ze afgezien van de aankoop. De volgende nacht ziet ze echter het prentje weer in haar droom. Het staat in een kleine stenen kapel, stralend van licht en wordt bezocht door drommen bedevaartgangers.Beide echtelieden nemen daarop onmiddellijk actie. Ze weten de soldaten te achterhalen en het prentje te kopen. Dat gaat niet gemakkelijk, de soldaten vertellen dat ze het prentje niet kwijt willen omdat ze door Maria's voorspraak uit gevangenschap werden bevrijd, op wonderbaarlijke wijze. Na het verwerven van de prent wordt een kapel gebouwd, waarin het prentje een plaats krijgt. Al snel komen van heinde en verre de mensen naar Kevelaer en wordt er bericht over gebedsverhoringen en genezingen. Het kleine kapelletje bij het veldkruis op de heide groeit in korte tijd uit tot het nieuwe centrum van Kevelaer. Later wordt rond het kapelletje een stenen achthoekige kapel gebouwd en in later jaren komen daar nog een kaarsenkerk, een kruiswegpark en een grote basilica bij. De bedevaartgangers blijven namelijk komen, alle eeuwen door. Kevelaer ontwikkelt zich tot de tweede bedevaart van Duitsland en staat ook in de top tien van de Europese bedevaarten. Enkele

duizenden bezoekers komen per jaar naar Kevelaer. Onder hen een aantal bekende persoonlijkheden zoals de zalige Paus Johannes Paulus II, zalige moeder Theresa van Calcutta en ook emeritus paus Benedictus XVI bezocht Kevelaer toen hij nog kardinaal was.

Op onze bedevaart gaan we vanzelfsprekend naar de genadekapel op de Kapellenplatz, we vieren de Eucharistie in de kaarsenkapel en bidden de kruisweg op het kerkhof. Rond de middag kunnen we de warme maaltijd gebruiken in de eetzaal van het priesterhuis.

Zomerbedevaart 2027

Eerder in dit magazine is er aandacht geweest voor de bedevaart die we als studentenparochie in de zomer ondernamen. Ook aan het einde van het volgende seizoen staat weer een dergelijke bedevaart gepland. Omdat dit jaar ook de Wereldjongerendagen worden georganiseerd, zullen wij een niet al te grote tocht gaan ondernemen, om een ieder de gelegenheid te bieden mee te gaan met de reis van ons bisdom naar de WJD. Ook in eigen land is het nodige te beleven en vanuit het Zuiden kunnen prachtige en inspirerende dagtochten worden ondernomen. Zo is het het plan om vanuit het gehucht Terlinden aan de Belgische grens een aantal inspirerende plekken te bezoeken. Een tocht naar de Benedictijner abdij van Chevetogne, waar zowel de Westerse als de Oosters-geunieerde ritus wordt gevierd, kan gecombineerd worden met een bezoek aan Banneux, de plek in de Ardennen waar in de jaren dertig van de vorige eeuw Mariaverschijningen plaatsvonden. Steden als Maastricht, Aken of Tongeren liggen op een steenworp afstand en bieden daarmee veel mogelijkheden tot een bezoek. De grootste bedevaartsplaats van België Scherpenheuvel en het in de buurt gelegen Averbode, is een dagtrip meer dan waard. En dan hebben we het nog niet gehad over de abdij van Val Dieu en haar brouwerij… Deze bedevaart wordt geoganiseerd voor diegenen die meedoen met de activiteiten van de studentenparochie. De bedevaart naar Rome wordt vanwege de WJD een jaar opgeschoven.

Weekagenda van de kerk

DOORDEWEEKS - WEEKDAYS
12:00h Rozenkrans - Rosary
12:30h Heilige Mis - Holy Mass

MAANDAG - MONDAY
19.30h Aanbidding - Adoration

DONDERDAG - THURSDAY
11:30h Aanbidding – Adoration
12.30h Heilige Mis - Holy Mass
19:00h Heilige Mis – Holy Mass for students
20.00h Bijeenkomst Studentenparochie

ZATERDAG - SATURDAY
16:00h Biecht - Confession
17:00h Heilige Mis - Holy Mass (English)

ZONDAG - SUNDAY
11:00h Heilige Mis - Holy Mass (Dutch)
17:00h Heilige Mis - Holy Mass (Latin) (not every Sunday)

